

The development of positive thinkink and ethical perspective displaying speech abilities of grade 5 students using experience-based learning with tpack model

Farada Wichiansri¹ & Sitthipon Art-In²

Received
23/08/2022

Reviewed
25/08/2022

Revised
04/09/2022

Accepted
10/09/2022

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop Positive Thinking Ability of grade 5 students using Experience-Based Learning (EBL) with TPACK Model. The students not less than 70% of all students would have a high level of Positive Thinking Ability. 2) To develop the Ethical Perspective Displaying Speech Ability of Grade 5 students using Experience-Based Learning (EBL) together with TPACK Model. The students not less than 70% of all students would have a moderate level of Ethical Perspectives Displaying Speech Ability. The target group consisted of 36 participants were selected from grade 5 students at Banthum (Thumprachanukroh) School, under Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 1, during the first semester of academic year 2021. This research design was Action Research. Quantitative data were analyzed by descriptive statistics, consisting of arithmetic mean, standard deviation, and percentage. Quantitative data were analyzed by content analysis.

The results were found that:

1) The students had average scores of positive thinking ability for 4.07, accounted for 80.75% of total score and there were 36 students passed the criteria accounting for 100% which was higher than defined criteria.

2) The students had average scores of ethical perspectives displaying speech ability for 2.33, accounted for 84.10 % of total score and there were 34 students passed the criteria accounting for 100% which was higher than defined criteria.

Keyword : Experience-Based Learning (EBL), TPACK Model, Positive Thinking Ability, Ethical Perspective Displaying Speech Ability

¹ Khonkaen University, E-mail: farada.wic@kkumail.com

² Khonkaen University, E-mail: farada.wic@kkumail.com

การพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกและความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model

ฟารดา วิเชียรศรี³ และสิทธิพล อาจอินทร์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับมากขึ้นไปและ 2) พัฒนาความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านทุ่ม (ทุ่มประชานุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการคิดเชิงบวกเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 คิดเป็นร้อยละ 80.75 ของคะแนนเต็มและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คิดเป็นร้อยละ 84.10 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ : การเรียนรู้จากประสบการณ์ (EBL), โมเดล TPACK, ความสามารถในการคิดเชิงบวก, มุมมองทางจริยธรรมที่แสดงความสามารถในการพูด

³ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, E-mail: farada.wic@kkumail.com

⁴ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, E-mail: farada.wic@kkumail.com

บทนำ

ในช่วงปี 2010 เป็นต้นมา เป็นช่วงที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งอยู่ในช่วงที่เรียกว่าการเรียนรู้ในยุคโลกดิจิทัล (Connectivism) โดยบทบาทของภาษาจะเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ มีการเชื่อมโยงความรู้และแหล่งสารสนเทศที่มีอยู่อย่างไม่จำกัดทำให้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดทุกที่ ทุกเวลา “Anywhere Anytime” ทำให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้นตามมาตรฐานที่สังคมกำหนดไว้ เนื่องจากสามารถฝึกฝนภาษาได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังมีเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเรียนรู้ทางภาษามีอยู่มากมายและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด (Kaewpanngam, C., 2018) อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีของโลกที่เกิดขึ้นมีผลโดยตรงกับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่เน้นพัฒนาด้านสมรรถนะทางภาษาเพื่อสามารถแสดงความคิดเห็น ติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ซึ่งสอดคล้องกับ Dechagupta, P. (2001) ได้กล่าวถึง สภาพบริบทของสังคมและการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนต้องสามารถผสมผสานทักษะทางภาษาเข้ากับทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการทำงาน ผู้เรียนต้องได้รับการเตรียมความพร้อมในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ของตน ดังที่ Kaewpanngam, C. (2018) กล่าวว่า แนวคิดการผสมผสานความรู้ด้านเทคโนโลยีกับกระบวนการและเนื้อหาในการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด TPACK สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของสังคมและการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษที่ 21 เพื่อการสื่อสารและการทำงานได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความสมดุลงานทั้งร่างกาย มีความรู้ คุณธรรม รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ มีทักษะทางเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสม (Ministry of Education, 2008) จากความมุ่งหมายของหลักสูตรแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจโดยผ่านกระบวนการคิดที่เป็นเหตุเป็นผลต้องอยู่ในกรอบความเหมาะสมหรือยึดหลักความถูกต้อง และสามารถให้เหตุผลได้ว่าการที่เลือกกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมสิ่งใด มีเหตุผลมาจากอะไร โดยอาศัยการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดของแต่ละบุคคล (Kohlberg, 1976) ทั้งนี้ Kaewringam, N. (2004) ได้กล่าวว่า การพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกและความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมต้องพัฒนาควบคู่กันไปเนื่องจากการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเชิงจริยธรรมนั้นต้องอาศัยความสามารถในการคิดเชิงบวกที่จะเชื่อมโยงไปสู่เหตุและผล และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

จากผลการสังเกตสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนบ้านทุ่ม (หมู่ประชาชนเคระห์) พบว่า นักเรียนยังขาดความมีระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมและขาดทักษะด้านการคิดเชิงบวก ทำให้แสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2563 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.94, 30.57 และ 40.00 ตามลำดับ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยภาพรวมในแต่ละปีอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเร่งดำเนินการพัฒนาพฤติกรรม การคิดเชิงบวกและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จะเลื่อนชั้นสู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เตรียมพร้อมรับมือในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามสภาพปัญหาของผู้เรียนและโรงเรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) มีแนวคิดพื้นฐานจากการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นให้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ดังนั้น การเรียนรู้เชิงประสบการณ์จึงเป็นการลดช่องว่างระหว่างการเรียนในห้องเรียนกับการนำไปใช้ในบริบทจริง (Cantor, 1995)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model มาพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในด้านการคิดเชิงบวกและด้านการพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม โดยเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สามารถถ่ายทอดความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ และนำผลการวิจัยไปปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่นวัตกรรมการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิดTPACK Model ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับมากขึ้นไป
- 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไปขึ้นไป

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านท่ม (ท่มประชานุเคราะห์) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model
ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียน และความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

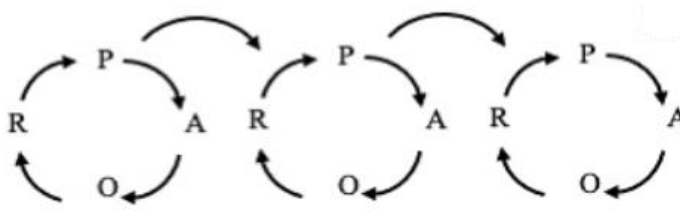
เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My Family หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My Friends และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Healthy Children ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านท่ม (ท่มประชานุเคราะห์) พุทธศักราช 2563 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 9 แผน เวลา 18 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้แนวทางในการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิด Kemmis & McTaggart (1988, อ้างถึงใน Kongkapetch, P., 2009) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการทั้ง 4 ขั้นตอน คือ การระบุปัญหา (Planning) การปฏิบัติการ (Action) การสังเกตการณ์ (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) โดยประกอบด้วย 3 วงรอบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การพัฒนาเป็นวงจรวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Kemmis & McTaggart, 1988
 อ้างถึงใน Kongkapetch, P., 2009)

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านทุ่ม (ทุ่มประชานุเคราะห์) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิดTPACK Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My Family หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My Friends และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Healthy Children ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 18 ชั่วโมง ทั้งหมดผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า มีค่าความเหมาะสมของแผนเฉลี่ย เท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.15 อยู่ในระดับมาก

2.2 เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียน

2) แบบสัมภาษณ์นักเรียน

3) แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

4) แบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกท้ายวงจร ลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย 2 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ วงจรละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ ทั้งหมดผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

5) แบบทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นท้ายวงจร ลักษณะเป็นสถานการณ์ประกอบคำถามปลายเปิด 4 องค์ประกอบ วงจรละ 4 ข้อ จำนวน 3 ชุด รวมจำนวน 12 ข้อ

ทั้งหมดผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00

2.3 เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวก ลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย ด้านละ 10 ข้อ รวมจำนวน 20 ข้อ ทั้งหมดผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.42-0.75 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.40-0.68 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.88

2) แบบทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ลักษณะเป็นสถานการณ์ประกอบคำถามปลายเปิด 4 องค์ประกอบ จำนวน 8 ข้อ ทั้งหมดผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.35-0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.33-0.73 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.80

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผู้ช่วยวิจัยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model ซึ่งแจกบทบาทหน้าที่ วิธีการวัดและประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนน

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 แผน โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 18 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 วงจร

3.3 นำแบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกท้ายวงจร วงจรละ 10 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมท้ายวงจร วงจรละ 4 ข้อ ไปวัดกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละวงจร โดยนำคะแนนของแต่ละวงจรไปคำนวณหาค่าเฉลี่ยและร้อยละเพื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งทำการรวบรวมคะแนนจนครบทั้ง 3 วงจร

3.4 นำแบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวก จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม จำนวน 8 ข้อ ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 3 วงจร นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละเพื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติการวิจัย ผู้วิจัยจัดประเภทของข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณของแบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกท้ายวงจรทั้ง 3 วงจร จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวก จำนวน 20 ข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณค่าร้อยละของคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณของแบบทดสอบความสามารถในพุทศแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมท้ายวงจรทั้ง 3 วงจร จำนวน 12 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในพุทศแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม จำนวน 8 ข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณค่าร้อยละของคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง นักเรียนมีระดับความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมน้อย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียน แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปเป็นข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปการกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคเกิดขึ้นหรือไม่เพื่อสรุปผลและหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกและความสามารถในการพูด แสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวก โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็น ฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model ปรากฏผลดังนี้

1.1 ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนท้ายวงจรที่ 1-3

จากการดำเนินการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้สิ้นสุดทั้ง 9 แผน 18 ชั่วโมง ตามวงจรที่ 1-3 แล้ว โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวก จำนวน 30 ข้อ ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนท้ายวงจรที่ 1-3

ผลการ ทดสอบ ท้าย วงจร	จำนวน นักเรียน	คะแนน				ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การคิด เชิงบวก	จำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์	
		เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	คะแนน เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1	36	50	38	23	3.05	4.37	ระดับปานกลาง	15	41.66
2	36	50	40	28	3.38	3.47	ระดับปานกลาง	29	80.55
3	36	50	47	33	4.11	3.08	ระดับมาก	36	100

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนท้ายวงจรที่ 1-3 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.05, 3.38, 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ระดับปานกลาง และระดับมาก ตามลำดับ และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 15, 29, 36 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66, 80.55, 100 ซึ่งสูงขึ้นตามลำดับ

1.2 ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียน

หลังจากการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 9 แผน ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถในการคิดเชิง บวกโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวก จำนวน 20 ข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียน

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับการคิดเชิงบวก	ผลการประเมิน	
				จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)	(%)
36	100	4.07	ระดับมาก	36	100

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาความสามารถในการคิดเชิงบวกแยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนแยกเป็นรายด้าน

ด้าน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการคิดเชิงบวก	ผลการประเมิน	
						จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)	(%)
ด้านตนเอง	36	50	4.09	4.48	ระดับมาก	36	100
ด้านสถานการณ์	36	50	4.05	3.51	ระดับมาก	36	100

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการคิดเชิงบวกของนักเรียนแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านสถานการณ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model ปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนท้ายวงจรที่ 1-3

จากการดำเนินการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้สิ้นสุดทั้ง 9 แผน 18 ชั่วโมง ตามวงจรที่ 1-3 แล้ว โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม จำนวน 12 ข้อ ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนท้ายวงจรที่ 1-3

ผลการทดสอบท้ายวงจร	จำนวนนักเรียน	คะแนน				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
		เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย			(คน)	(%)
1	36	12	10	5	1.95	1.52	ระดับปานกลาง	16	44.44
2	36	12	11	6	2.22	1.00	ระดับปานกลาง	27	75.00
3	36	12	12	8	2.55	1.25	ระดับมาก	31	86.11

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนท้ายวงจรที่ 1-3 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.95, 2.22, 2.55 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ระดับปานกลาง และระดับมาก ตามลำดับ และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 16, 27, 31 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44, 75.00, 86.11 ซึ่งสูงขึ้นตามลำดับ

2.2 ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียน

หลังจากการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 9 แผน ผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม จำนวน 8 ข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียน

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการให้	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
				เหตุผลเชิงจริยธรรม	คน	ร้อยละ
36	24	2.52	2.33	ระดับมาก	34	94.44

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 อยู่ในระดับมาก และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมแยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนแยกเป็นรายด้าน

ด้าน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลการทดสอบ	
						จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
						(คน)	(%)
ความรู้เชิงจริยธรรม	36	6	2.47	ปานกลาง	0.79	35	97.22
ทัศนคติเชิงจริยธรรม	36	6	2.61	มาก	0.72	36	100
เหตุผลเชิงจริยธรรม	36	6	2.36	ปานกลาง	0.75	34	94.44
พฤติกรรมเชิงจริยธรรม	36	6	2.56	มาก	0.61	36	100

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 อยู่ในระดับมาก ด้านความรู้เชิงจริยธรรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกและความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านทุ่ม (ทุ่มประชานุเคราะห์) โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model ซึ่งจากกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและผลการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการคิดเชิงบวกโดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้รับการฝึกคิดและฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model อย่างต่อเนื่อง และนอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการคิดเชิงบวกทั้ง 2 ด้านเฉลี่ย ดังนี้ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านตนเองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก คือ ด้านสถานการณ์มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากการคิดเชิงบวกเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรม ความคิดในแง่ดีที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รวมถึงการมีมุมมองหรือทัศนคติที่ดีด้วย ซึ่งความคิดเชิงบวกจะเป็นพื้นฐานของการสร้างสติปัญญาให้คนเราเกิดการคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ (Ventrella, 2001) อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐานมุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและระหว่างที่ฝึกประสบการณ์จริง มีการสะท้อนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาเป็นแนวคิดของแต่ละคน ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้จะเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจากกรอบแบบของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และทักษะที่ได้จากห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ผู้สอนมีหน้าที่นำเสนอเนื้อหาความรู้ให้เป็นแนวคิดที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบวกและนำไปสู่ความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ดังนั้นผู้เรียนจึงมีบทบาทเป็นผู้สร้างการเรียนรู้ของตนเองผ่านประสบการณ์เรียนรู้ต่าง ๆ ที่นำไปใช้ในเชิงปฏิบัติได้จริง (Kolb, 1984) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Seaman et al. (2017) ได้ออกแบบและจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ผ่านโครงการบริการสังคมในพื้นที่ที่มีความ

หลากหลายในประเด็นการเรียนรู้และพัฒนา ซึ่งหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีการเติบโตและเปลี่ยนแปลงทั้งระดับบุคคลและระดับวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป และสอดคล้องกับ Han et al. (2018) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนแบบปกติกับกลุ่มทดลองที่ใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนแบบกรณีศึกษา ผลการวิจัยพบว่า จากการวัดผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนที่ใช้ 7 องค์ประกอบของ TPACK เป็นกรอบแนวคิดในการวัดความรู้ ครูที่ใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนแบบกรณีศึกษามีความรู้ในการบูรณาการเทคโนโลยีการเรียนการสอนมากกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 อยู่ในระดับมาก และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และมีความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้รับการฝึกคิดและฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model อย่างต่อเนื่อง และนอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมทั้ง 4 ด้านเฉลี่ย ดังนี้ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ด้านความรู้เชิงจริยธรรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยรายด้านน้อยที่สุดคือ ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ตามลำดับ โดย Sihamampai, P. (1992: 24) ได้ให้ความหมายจริยธรรมไว้ว่าเป็นหลักความประพฤติที่อบรมกริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม คุณค่าทางจริยธรรมชี้ให้เห็นถึงความเจริญงอกงามในการดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจที่ดีงาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kanchanakarun, J. (2009) ที่ศึกษาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมจริยธรรมและสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ในแง่ประโยชน์ของคุณธรรมจริยธรรมนั้น กลุ่มนักศึกษาเห็นว่ามีประโยชน์เกิดขึ้นได้ทั้งส่วนตนและส่วนรวมส่วนวิธีการสร้างให้เกิดสังคมคุณธรรมจริยธรรมนั้น นักศึกษาเห็นว่ามีความหวังวิธีปฏิบัติตนด้วยการแบ่งปัน และวิธีนำหลักคุณธรรมจริยธรรมมาใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมโครงการทางสังคม ดังที่ Silamom, P. (2018) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้ประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้ประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เป็นฐานมีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้ประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์เป็นฐานมีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ซึ่งในพฤติกรรมอย่างเดียวกันนักเรียนอาจมีเหตุผลที่แตกต่างกันได้ (Kohlberg, 1976) ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบแนวคิดที่ประกอบไปด้วย ความรู้ด้านเทคโนโลยี (TK) ความรู้ด้านวิธีการสอน (PK) ความรู้ด้านเนื้อหา (CK) จากแนวคิด TPACK Model (Koehler and Mishra, 2013) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและระหว่างที่ลงพื้นที่ฝึกประสบการณ์จริง เพื่อฝึกการคิดเชื่อมโยงจากการกระทำไปสู่ผลของการกระทำ

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงว่าการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model เป็นการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกและความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเชิงบวกและการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของตนเอง ดังนั้นในการกำหนดสถานการณ์ปัญหาของครูควรให้สอดคล้องกับชีวิตจริงและสภาพที่เป็นอยู่ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่ใกล้ตัวก่อนที่จะนำไปสู่สถานการณ์ใหม่ที่ไกลตัวออกไป

2. การนำการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model มาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยควรชี้แนะแนวทางและมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและระหว่างที่ลงพื้นที่ฝึกประสบการณ์จริงผ่านสื่อออนไลน์ ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาเป็นแนวคิดของแต่ละคนและวางแผนเพื่อทดลองนำสิ่งที่ตนเองคิดไปปฏิบัติอีกครั้ง

3. ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรนำเอารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นฐาน (EBL) ร่วมกับแนวคิด TPACK Model ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อช่วยขจัดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเรียนของนักเรียน เช่น ความไม่กล้าแสดงออก ดังนั้นควรนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาทางด้านภาษา เนื่องจากบทบาทของนักเรียนได้

เรียนรู้ภาษาผ่านกระบวนการคิดและการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ในอดีตและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดเชิงบวกเป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงความคิดในแง่ดีที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวรวมถึงการมีมุมมองหรือทัศนคติที่ดีด้วย ซึ่งความคิดเชิงบวกจะเป็นพื้นฐานของการสร้างสติปัญญาให้คนเราเกิดการคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาตัวแปรต่าง ๆ เพิ่ม เช่น คุณลักษณะการคิดเชิงบวก การวิเคราะห์องค์ประกอบของการคิดเชิงบวกผ่านสื่อสังคมออนไลน์จากสถานการณ์ปัญหาของผู้เรียน เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินกิจกรรมการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมเป็นกิจกรรมที่นักเรียนใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งในพฤติกรรมอย่างเดียวกันนักเรียนอาจมีเหตุผลที่แตกต่างกันได้ ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรนำการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับจิตตปัญญาศึกษา (Contemplative Education) มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการใช้ประสบการณ์เป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมมากขึ้น ตลอดจนการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนต่อไป

3. จากผลการวิจัยพบว่า เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียน ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแนวคิดของ Kohlberg (1976) ซึ่งมีลักษณะเกณฑ์การประเมินที่กว้างในด้านคุณธรรม ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทหรือประสบการณ์ของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

Reference

- Cantor, Jeffrey A. (1995). *Experiential Learning in Higher Education: Linking Classroom and Community*. ERIC Clearinghouse on Higher Education, Graduate School of Education and Human Development, The George Washington University.
- Dechagupta, P. (2001). *Student-Centered Instruction: Concepts, Methods and Teaching Techniques*. Bangkok: The Master Group Management.

- Han et al., (2018). Multimedia case-based learning to enhance pre-service teachers' knowledge integration for teaching with technologies. *Teaching and Teacher Education*, 34(1), 122–129.
- Kaewpanngam, C. (2018). Guidelines for integrating digital technology for language teaching. *Language Review*, 33(2), 241-266.
- Kaewsringam, N. (2004). Positive thinking (Positive Thinking) should think that every problem has a solution. Not every solution is a problem. *Teacher Circle Journal*, 1 (12), 76-78.
- Kanchanakarun, J. (2009). *Morality, ethics and ethical reasoning of university students. King Mongkut's University of Technology Thonburi*. Bangkok: King Mongkut's University of Technology Thonburi
- Kemmis, S & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer*. (3rd ed.). Victoria: Deakin University.
- Koehler, M.J., Mishra, P., & Cain, W. (2013). What is technological pedagogical content (TPACK). *Journal of Education*, 193(3), 13-19.
- Kohlberg, L. (1976). *Moral stages and moralization: The cognitive-developmental*. In *Moral development and behavior: Theory, research and social issues*, ed. T. Lickona, New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development (Vol. 1)*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Kongkapetch, P. (2009). *Classroom action research*. Bangkok: Danex Inter Corporation.
- Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum 2008*. Bangkok: Printing House, Agricultural Cooperative Federation of Thailand.
- Seaman, J., Brown, M., & Quay, J. (2017). The evolution of experiential learning theory: Tracing lines of research in the JEE. *Journal of Experiential Education*, 40(4), 1-21.
- Sihampai, P. (1992). *Fundamentals of religious and cultural studies*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Silamom, P. (2018). *Effects of learning using social issues related to science as a base on science reasoning abilities of junior high school students*. Bangkok : Chulalongkorn University.

Ventrella, Scott W. (2001). *The power of positive thinking in business: ten traits for maximum results*. New York: Free Press.

วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 10 (2) : พฤษภาคม-สิงหาคม 2566

Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University, 10 (2) : May-August 2023
